

Aattoiltana kirkossa

Sävellys: Tommi Niskala

Sanat: Marja Lakaniemi

Aattoiltana kirkossa

On aattoilta.
Niin kuin aiemminkin läpi jouluöiden,
kummuilla tuikkii meri kynttilöiden.
Astun kirkkoon,
kuljen keskikäytävää,
kylmyys ikkunoiden taakse jää.
Kruunut kimaltavat holvistoissa,
urut soivat,
kaikki arkinen on nyt poissa.

Jo penkit täyttyy,
taas ystävät ja tutut toistaan tervehtää,
kuusen tuoksu kuorin luota leviää.
Kuoro laulaa,
sydämeni kuuntelee,
unen siipi silmää hipaisee.
Jotain ihmeellistä nähdä saan,
seimen, oljet,
Maria käy Joosef rinnallaan.

Näen öisen taivaan,
paimenet, lampaat ja hehkun nuotion,
tähdistä yksi muita kirkkaampi on.
Nousen ylös,
jo seisovat toisetkin,
urut soi, vain untako olikin,
pois on seimi, hartaus Joosefin.
Vaan kuitenkin ?
mua koskettiko siipi enkelin?

Aattoiltana kirkossa

Marja Lataniemi

Tommi Niskala

sekakuoro col divisi

2004

rukouk

soolo (1)
tai pieni ryhmä (tenoreita)

A. Kirkkoon, kulkien kerki kanta-van, kytämpä tullen nöiden taak-ke jäs
 STB: kirkkoon kulkien kät-ä- van ek-ke- nöi-öle,

SA: unni
 TB: taak-ke jäs kunnat kiireet kanta-ke- van kät-ä- tittä- ä- van
 SA: karkki

o poco più mosso
 ar-ki-neron nyt jäs-ä-ä jö- jö-keä tämpä-ä-ä, kät-ä-ä-ä jäs
 TB: unna

tulit teidän tontin-ä-ä, kunnat taak-ke-ä-ä kunnat teidän

levi-ää, kuu kuu-teen-
tyde me-ni kuu-teen-ee u-nen

meno messo

si-ri pi si-lunin kuu-teen-ee jokuin ihmeellistä

nähdä si-ri-
nimen ot-jel-teen-
rit. molto. sulento a käy jout-riimaleen Vään öise.

a tempo tai-vaan, peitimet lampot ja lehtien meiti-on, tahdista ylen meitit

f

kirkkainni on Nimen ylös, jo leivät tontekin, urtet

corta

sub. p.

vai untala oli kun ponna seini, karkaa joo-joo laan

corta

enke- lin

ppp

kuittenkin nms karkettua siip, enke- lin aarin

enke- lin

hobas